

DETERMINAREA DISTRIBUTIEI CAMPULUI ELECTROSTATIC

1. Chestiuni teoretice

Analiza sistemului de ecuații ale câmpului electromagnetic din punct de vedere al coerenței, completitudinii și necontradicției, se face cu ajutorul teoremei fundamentale a câmpurilor de vectori.

Natura câmpurilor de vectori se studiază cu ajutorul a două mărimi *globale*, *integrala de linie* și *integrala de suprafață* ale vectorului câmp cărora le corespund *mărimile locale* (diferențiale, punctiforme) *rotorul* și *divergența* vectorului câmp. Aceste mărimi (globale sau locale) intervin în formularea teoremei fundamentale a câmpurilor de vectori. Fără a particulariza pentru câmpul electromagnetic “teorema fundamentală a câmpurilor vectoriale”, să considerăm un câmp vectorial caracterizat de vectorul \vec{G} . În conformitate cu această teoremă vectorul câmp \vec{G} este unic determinat în fiecare punct din domeniul V_Σ mărginit de suprafața închisă Σ , dacă se cunosc:

a) – în formulare integrală (globală):

- 1) *circulația* vectorului \vec{G} în lungul oricărei curbe închise Γ :

$$\oint_{\Gamma} \vec{G} d\vec{s} = C$$

- 2) *fluxul* vectorului \vec{G} prin orice suprafață închisă Σ care poate fi trasată în câmp

$$\iint_{\Sigma} \vec{G} d\vec{A} = \Psi$$

b) – în formulare diferențială (locală):

- 1') *rotorul* vectorului \vec{G} $\text{rot} \vec{G}$

- 2') *divergența* vectorului \vec{G} $\text{div} \vec{G}$ în fiecare punct din domeniul V_Σ

- c) *condițiile în fiecare punct de pe frontiera* Σ a domeniului V_Σ (indiferent de formularea problemei, integrală sau diferențială), ce se exprimă:

- fie prin componenta normală $G_n = \vec{n} \cdot \vec{G}$
- fie prin componenta tangențială $G_t = \vec{n} \times \vec{G}$

- d) *condițiile inițiale* în problemele regimului dinamic.

Problema determinării distribuției câmpului electric poate fi explicată cu ajutorul teoriei câmpurilor vectoriale întrucât mărimile ce descriu câmpul sunt vectorii inducție \vec{D} și intensitate \vec{E} fiind necesar să cunoaștem sursele câmpului

$$\text{rot } \vec{E} = 0$$

$\text{div } \vec{D} = \rho_v$ completate cu relația de dependență $\vec{D} = \epsilon \vec{E}$ unde permitivitatea electrică $\epsilon = \epsilon(E)$ este neliniară dependentă de material

Cunoașterea completa și determinarea unica a câmpului este posibilă prin definirea *condițiilor la limita și inițiale pe întreg domeniul de calcul*. Aceste condiții la limita sunt obținute din particularizarea relațiilor surselor pe suprafețele de separație astfel:

$\text{div}_S \mathbf{D} = \rho_s$ implică conservarea componentelor normale ale inducției electrice pe suprafețele de discontinuitate ce nu conțin sarcini .

$\text{rot}_S \mathbf{E} = \mathbf{0}$ conduce la conservarea componentelor tangențiale ale intensității câmpului electric pe suprafețele de discontinuitate.

Ecuatiile ce descriu câmpul fiind ecuații diferențiale ,matematic pentru rezolvare trebuie cunoscute derivatele de ordin inferior inclusiv valorile inițiale ale mărimilor. Soluția într-un punct din domeniul de calcul este funcție de valoarea anterioară a mării în punctul considerat dar și de contribuțiile în acel punct a tuturor surselor din domeniul de calcul.

Restrângerea numărului de necunoscute în domeniul de calcul este posibilă prin utilizarea potențialului scalar V ce satisface ecuația diferențială de ordin II:

$\text{div}[-(\epsilon) \cdot \text{grad}(V)] = \rho_v$ completată cu condiția la limita $\text{div}_S[(\epsilon) \cdot \text{grad}_S(V)] = \rho_s$ ce exprimă teorema refracției liniilor de câmp electric pe suprafețele de separație. În acest mod se obține o singură ecuație ce trebuie soluționată pe întreg domeniul de calcul. Domeniul de calcul poate fi descompus într-o colecție finită de subdomenii denumite **regiuni** în care trebuie soluționată ecuația de ordinul II. Întrucât ecuația conține necunoscuta V cu mărimile cunoscute care sunt proprietățile de material și densitatea de sarcină ρ .

Alegerea regiunilor se face atât după existența sau inexistența sursei câmpului cât și după proprietățile de material. Conform acestor criterii se pot defini mai multe regiuni în secțiunea BOUNDARIES .

În câmp electrostatic potențialul electrostatic scalar V satisface o ecuație de tip

Poisson $\Delta V = -\frac{\rho}{\epsilon}$ dacă domeniul de analiză conține sarcini electrice adevărate în interior sau o ecuație de tip *Laplace* $\Delta V = 0$ în domeniile fără sursă .

Ecuatiile de tip Poisson conțin sursa în interior dar fluxul prin orice suprafață închisă se conservă. Ecuatiile de tip Laplace nu conțin sarcini în interior iar fluxul prin orice suprafață închisă este nul. Regimurile statice permit definirea relațiilor efect-cauză. Studiul acestor regimuri se face în acord cu teoria acțiunii prin contiguitate. În cadrul acțiunii prin contiguitate interacțiunile dintre sistemele fizice au proprietatea că *evenimentele dintr-un loc și la un anumit moment sunt influențate de evenimentele ce au avut loc în trecutul imediat (exprimate prin condiții inițiale) dar și de vecinătatea imediată (exprimate prin condiții la limită)*.

Descrierea câmpului în regim electrostatic într-un domeniu finit prin potențialul electric scalar trebuie să țină cont de proprietățile enunțate. În acest regim static evenimentele dintr-un loc nu evoluează în timp dar sunt influențate de vecinătatea imediată. *Cunoașterea și impunerea condițiilor la limită rezultă din prima formulă Green pentru câmpuri de scalari*. Dacă U și V sunt două câmpuri de scalari definite în domeniul V_Σ , fluxul prin suprafață Σ a vectorului $U \text{grad} V$ este :

$$\oint_{\Sigma} U \text{grad} V d\vec{A} = \iiint_{V_{\Sigma}} (U \Delta V + \text{grad} U \text{grad} V) dV_{\Sigma}$$

Presupunem U și V că sunt două soluții ce satisfac ecuația de câmp în domeniul V_{Σ} , $\Delta U = -\frac{\rho}{\epsilon}$, $\Delta V = -\frac{\rho}{\epsilon}$ cu aceleași condiții pe frontieră adică $U=V$. Scalarul diferență $U-V$ în domeniul de analiză satisface *ecuația Laplace* $\Delta(U-V)=0$ cu condiții pe frontieră nule $(U-V)=0$.

Prima formulă Green aplicată scalarului diferență $U-V$ conduce la $\oint_{\Sigma} (U-V) \text{grad}(U-V) d\vec{A} = \iiint_{V_{\Sigma}} [(U-V)\Delta(U-V) + \text{grad}(U-V) \text{grad}(U-V)] dV = 0$

Concluzia ce se poate desprinde din analiza acestei relații este că în cazul *ecuațiilor de tip Laplace fluxul total prin suprafața Σ este nul*. Acest flux nul a fost obținut prin impunerea pe frontiera domeniului a valorii mărimii scalare *condiție denumită de tip Dirichlet*. Totodată, fie că analizăm din prima formulă Green, fie din definiția unui flux în care mărimea vectorială derivă din gradientul unui potențial $\oint_{\Sigma} (-\text{grad} V) d\vec{A}$, un flux poate fi nul pe o suprafață Σ și dacă $\text{grad} V=0$ sau produsul scalar $n \text{grad} V=0$.

Condițiile impuse mărimii scalare pentru această situație se numesc *condiții de tip Neumann. (condiție naturală)*. Extrapolând rezultatele putem spune că pentru orice combinație liniară $\alpha V + \beta \cdot \text{grad} V = 0$ (*condiții de tip Robin*) impusă pe frontiera domeniului fluxul se anulează.

2 Exemple de utilizare a soft-ului în determinarea câmpului electrostatic

2.1. Determinarea intensității câmpului și a potențialului între două sarcini punctiforme de 1C egale și opuse, dispuse pe axa Oy la distanța 2d în aer utilizând formula integrală a potențialului electric.

Potențialul electric într-un punct oarecare al unei sarcini punctiforme este egal cu superpoziția potențialelor produse de fiecare sarcină. Alegând sistemul de coordonate cartezian la jumătatea distanței dintre sarcini potențialul într-un punct oarecare este

$$U = \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \left(\frac{q}{\sqrt{x^2 + (y+d)^2}} - \frac{q}{\sqrt{x^2 + (y-d)^2}} \right) \quad \text{respectiv} \quad \text{intensitatea câmpului are}$$

componentele $E_x = -dU/dx$, respectiv $E_y = -dU/dy$. Implementarea în PDEase2 a distribuției câmpului electric din zona cuprinsă între sarcini pe un domeniu L_x pe axa Ox respectiv L_y pe axa Oy cu $L_y > 2d$ impune definirea formulei integrale a potențialului electrostatic, a componentelor câmpului, a domeniului de analiză, poziționarea surselor q și condițiile pe frontiera domeniului de tip natural (conservarea componentei tangențiale a câmpului ce poate lipsi în declarațiile PDEase) conform programului anexat:

Programul de calcul

Title “Câmpul între două sarcini egale si opuse ”

Select

contours=10 surfacegrid=10 {se selecteaza numarul de linii de contur}

Definitions

Lx=1 Ly=1 d=Ly/2 q=1 {sarcina electrica}

eps0=8.85e-12 c=1/(4*pi*eps0)

U=c*[q/sqrt(x**2+(y+d)**2)-q/sqrt(x**2+(y-d)**2)] {formula potentialului}

Ex=-dx(U) Ey=-dy(U) { Componentele campului}

Eabs=sqrt(Ex**2+Ey**2)

small=1e-15

Boundaries**Region 1**

start(-Lx,-Ly) line to (Lx,-Ly) line to (Lx,Ly) line to (-Lx,Ly) line to finish

Plots

contour(Ex) contour(log10[abs(Ex)+small])

contour(Ey) contour(log10[abs(Ey)+small])

Contour(Eabs) contour(log10[abs(Eabs)+small])

Vector(Ex/Eabs,Ey/Eabs) as “ Directia campului”

End

Se vor studia modificările distribuției câmpului electric la distanță d variabilă si sarcină q redusă (dipol electric)

2.2 Determinarea intensității câmpului și a potențialului între plăci metalice de lungime $delx$ și grosime gy aflate la potențiale $+10V$ și $-10V$, dispuse pe axa Ox la distanța d despărțite de un dielectric .(Condensatorul plan)

Armăturile condensatorului plan sunt două plăci metalice identice de arie A dispuse paralel la distanța d mult mai mică decât dimensiunile armăturilor .Dielectricul liniar, izotrop și omogen de permitivitate constantă, ocupă domeniul dintre armături. Sarcinile electrice egale și de semne opuse stabilesc în dielectric un câmp electric care se poate aproxima uniform, cu excepția marginilor armăturilor unde câmpul este neuniform (efect de margine)

Sistemul de coordonate atasat domeniului de calcul este cel cartezian cu centrul la jumătatea distanței dintre armaturi . Intensitatea câmpului electric are componentele $E_x = -dU/dx$, respectiv $E_y = -dU/dy$. Ecuația diferențială vectorială ce trebuie rezolvată este ecuația Laplace $\text{divgrad}U=0$ Implementarea în PDEase2 a distribuției câmpului electric din zona cuprinsă între plăci pe un domeniu L_x pe axa Ox respectiv L_y pe axa Oy cu $L_y > d$ impune definirea componentelor câmpului ,a domeniului de analiză , poziționarea plăcilor (surselor) și condițiile pe frontiera domeniului de tip natural (conservarea componentei tangențiale a câmpului) Se determină totodată inducția electrică în domeniul de analiză cu relațiile $D_x = \epsilon E_x$ respectiv $D_y = \epsilon E_y$ și densitatea de energie $w_e = 1/2(DE)$. Permitivitatea relativă a mediului dintre placi se consideră $\epsilon_r = 7$

Title "Condensator plan"

Variables U

Definitions

$L_x = 1$ $L_y = 1$ $\text{del}x = 0.5$ $d = 0.2$ $gy = 0.2 * d$
 $E_x = -dx(U)$ $E_y = -dy(U)$ $E_{\text{abs}} = \sqrt{E_x^2 + E_y^2}$
 $\epsilon_{s0} = 8.854e-12$ $U0 = 10$ { Potentialul armaturilor }
 ϵ_{ps} { se definește pe regiuni }
 $DE_x = \epsilon_{ps} * E_x$ $DE_y = \epsilon_{ps} * E_y$ $D_{\text{abs}} = \sqrt{DE_x^2 + DE_y^2}$
 $\text{energy_d} = 0.5 * E_{\text{abs}} * D_{\text{abs}}$ { densitatea de energie }
 $\text{small} = 1e-15$

Equations

$\text{del}^2(U) = 0$

Boundaries {regiunile se definesc ori de cate ori se modifica proprietatile de mediu}

region 1

$\epsilon_{ps} = \epsilon_{s0}$ { Vid }
 $\text{start}(-L_x, -L_y)$ $\text{load}(U) = 0$ { limita domeniului de calcul }
 $\text{line to } (L_x, -L_y) \text{ to } (L_x, L_y) \text{ to } (-L_x, L_y) \text{ to finish}$
 $\text{start}(-\text{del}x/2, -d/2)$ { armatura inferioara a condensatorului }
 $\text{value}(U) = -U0$ $\text{line to } (\text{del}x/2, -d/2)$
 $\text{to } (\text{del}x/2, -d/2 - gy) \text{ to } (-\text{del}x/2, -d/2 - gy) \text{ to finish}$
 $\text{start}(-\text{del}x/2, d/2 + gy)$ { armatura superioara a condensatorului }
 $\text{value}(U) = U0$ $\text{line to } (\text{del}x/2, d/2 + gy)$
 $\text{to } (\text{del}x/2, d/2) \text{ to } (-\text{del}x/2, d/2) \text{ to finish}$

region 2

$\epsilon_{ps} = 7.0 * \epsilon_{s0}$ { dielectric }
 $\text{start}(-\text{del}x/2, -d/2)$ $\text{line to } (\text{del}x/2, -d/2)$
 $\text{to } (\text{del}x/2, d/2) \text{ to } (-\text{del}x/2, d/2) \text{ to finish}$

Monitors

$\text{contour}(U)$

Plots

$\text{contour}(U)$ $\text{contour}(E_x)$ $\text{contour}(E_y)$

```

elevation(Ey) from (-Lx,0) to (Lx,0)
elevation(DEy) from (-Lx,0) to (Lx,0)
contour(energy_d)    contour( energy_d) zoom(-delx,-2*d, 2*delx,4*d)
surface(energy_d)
contour(log10(Eabs+ small))    contour(log10( Dabs+ small))
vector(DEx/Dabs, DEy/Dabs) as "Direction of D"
surface(log10( Dabs+ small))

```

End

2.3 Condensatorul cilindric circular. Armăturile condensatorului sunt constituite din doi cilindri coaxiali de lungimi identice l și de raze r_e și r_j iar dielectricul de permitivitate constantă ϵ ocupă domeniul dintre armături . Sarcina electrică pozitivă care încarcă armătura interioară stabilește în dielectric un câmp electric care se poate aproxima radial cu excepția extremităților (efect de capăt).

Title "Condensator Coaxial "

Select errlim= 1e-4 contours= 10 surfacegrid= 30

Variables U

Definitions

```

rad0= 1e-3    rad2= 10e-3
Ex= -dx(U)    Ey= -dy(U)    Eabs= sqrt(Ex**2+Ey**2)
eps0= 8.854e-12    U0= 1.0    { Potentialul cilindru interior}
eps    { definit pe regiuni}
DEx= eps*Ex    DEy= eps*Ey    Dabs= sqrt(DEx**2+DEy**2)

```

Equations

```

dx( -eps* dx(U))+ dy( -eps* dy(U))= 0

```

Boundaries

region 1

```

eps= 3*eps0    { permitivitatea }
value(U)= 0    { potentialul}
start(rad2,0)
arc to (0,rad2) to (-rad2,0) to (0,-rad2) to finish
value(U)= U0    { potentialul firului central}
start(rad0,0)
arc to (0,-rad0) to (-rad0,0) to (0,rad0) to finish

```

Monitors

```

contour(U) as "Potential Electric"

```

Plots

```

contour(U) as "Potential Electric"    contour(Ex)    contour(Ey)
elevation(Eabs) from (0,0) to (rad2,0)
elevation(Dabs) from (0,0) to (rad2,0)
vector( DEx/Dabs, DEy/Dabs) as "Directia D"

```

End

Se vor studia modificările distribuției câmpului electric și inducției dacă sunt introduse două straturi dielectrice cu permitivitățile relative 7 și 3